

ТОНЯ ТРАЙКОВА

ЕТЮД С МУЗА

chitanka.info

Отшумя и последния влак и на малката гара
аз останах да тъпча снега и да мисля
за различни неща. А димът, суетнята и парите
се разсейваха в хладния въздух и някак потискаха.
Сякаш някой от влака забравил бе своята муза,
грациозна и дребна, загърната в кожи персона.
Тя пристъпи нататък, подобна на бяла илюзия,
и преди да изчезне, я чух да врещи по перона.
А стрелочникът свърна към душната тясна чакалня
в светлината, която навън се цедеше дремливо,
и остави големи следи в коловоза разкалян
като тъмни неясни стремежи, които застиват.
Не разбирах големия свят, но тогава до болка
го усетих с това, че е нощ и че беше валило.
Беше в мен като мъж, като някой, на който се моля,
и се сляхме в едно необятно и истинско цяло.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.